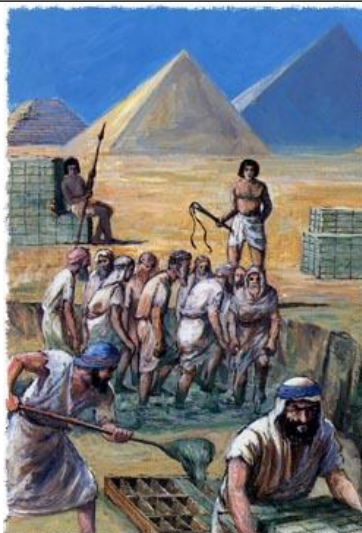

פרשת וארא

"וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְצֶר רוּחַ
וּמַעֲבָדָה קָשָׁה"
(שמות ו' ט')

עבדים

מילים ולחן: ברי סחרוף

..כי כולנו עבדים אפילו
שיש לנו כזה כאילו
פוחים פה גדול
ומחכים לעונג הבא
כולנו מכורים של מישו
שמבקש עכשיו תרגישו
פוחים פה גדול
ומחכים למנה הבאה

חלונות ראוהו יפים פה
זה הכל למכירה
גם אנחנו תלויים
עם פתקי החלפה
אז מה נעשה עם הכעס הזה
מה יהיה עם הקנאה
כולם רוצים להיות חופשיים
אבל ממה א-לוהים ממה?..

שבת פרשת וארא		ימי החול	
הדלקת נרות	16:40	זמן תפילין / טלית	05:47←05:48
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"כ)	08:00
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	09:17←09:17
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:00
מנחה	12:30, 13:30	מנחה וערבית	16:50
		שקיעה	17:01←17:06
צאת השבת	17:37	ערבית	20:10

שבת
שלום

שלח את עמי

"שלח את עמי" הוא אחד הביטויים המפורסמים ביותר בהיסטוריה האנושית שנלקח, איך לא, מהמקורות שלנו. בפרשת השבוע "וּאֵרָא" הביטוי מופיע 5 פעמים. המקרא מדגיש שיציאת מצרים עומדת כתנאי לעבודת ה', על פי הכתוב "שלח את עמי ויעבדוני" (ז-כ"ו).

משה זכה להיות המנהיג הראשון שדרש **חופש** עבור בני עמו, ובכך שימש דוגמא למנהיגים אחרים שבאו אחריו. אנו עדים להיסטוריה כואבת של שיעבוד ושליטת החופש מבני אדם, בכל גיל, ולצערנו העוול ממשיך להתקיים גם בימינו. העבדות התבססה בארה"ב מיד עם ראשית התיישבות האדם הלבן במרחבים האין סופיים שדרשו ידיים עובדות. היו אז מי ש'דאגו' להביא מהיבשת השחורה את "הסחורה", והכל על פי החוק..

הפסוק "שלח את עמי" הפך לסיסמת העבדים השחורים בארצות הברית של אמריקה עוד במאה 18 ועד לסיום העבדות במלחמת האזרחים בין הצפון לדרום בשנת 1865. בטרם עשן המלחמה התפזר, התנועה הגזענית "קו קלוקס קלאן" (K.K.K.) הוסיפה שמן למדורה, כך שהדיכוי וההפליה לא פסקו.

מרטין לותר קינג המשיך בשנות החמישים והשישים של המאה 20 את המאבק בגזענות ופעל להפסקת ההפרדה הגזעית בארה"ב. בנאומו הזכיר תמיד את הפסוק ואת החלום. בפסוק זה השתמש גם נלסון מנדלה בקריאה לסיום משטר "האפרטהייד" במדינתו. ביום 9.5.1994 הוא נבחר לנשיא השחור הראשון של דרום אפריקה. בשנות ה-70 של אותה מאה במאבק להיתרי יציאה של יהודים מאחורי מסך הברזל נעשה גם שימוש בפסוק "שלח את עמי".

העבדים השחורים הביעו את משאלת ליבם בשיר קצר: LET MY PEOPLE GO. את הגרסה לתרגום עברי ביצע אפרים דרור. השיר בשתי השפות, עדיין נוגע בנימי הנפש.

LET MY PEOPLE GO

"שלח את עמי"

When Israel was in Egypt's land.	מהר, משה צווה פרעה:
Let my people go,	שלח נא את עמי!
Oppressed so hard they could not stand	מצוות הא-ל אמור נא לו:
Let my people go,	שלח נא את עמי!
Go down, Moses,	קומה, לך נא
Way down in Egypt's land.	אל כבד הלב הרע,
Tell ol' pharaoh,	צו לו בשמי:
Let my people go	שלח נא את עמי.

הספר לחנה קיני ז"ל עשה איכל אחיטוב בשם הקבוצה

משפחה יקרה, לאה, אלי, דליה, עידו, הדודה שושנה ומשפחותיכם הקרובות והרחוקות. יום עצוב היום, יום של פרידה מאמא וגעגועים רבים לאבא קייבוס ז"ל.

אמא שלכם נולדה ברוסיה הלבנה, לפני כ-96 שנים, בעיירה קטנה בה היו יהודים רבים, רובם חסידי חב"ד. בשנים אלו, המשטר הקומוניסטי כבר היה קיים ולא אפשר לילדים הרכים ללמוד ב"חדר". סבא שלכם החליט שהוא חייב לתת לילדיו חינוך יהודי ואם אינו יכול יותר לעשות זאת - אינו רואה יותר את מקומו ברוסיה. למרות הקושי הגדול הוא החליט לעזוב את רוסיה, כשאמא בת 5 שנים בלבד, ולעלות עם משפחתו לארץ ישראל.

המשפחה מגיעה לירושלים לשכונה חרדית. החיים היו קשים מאד, כמעט ללא פרנסה ומגורים בדירה קטנה. לאחר 3 שנים המשפחה עוברת לתל אביב ושם מתחילים חיי שגרה סבירים.

אמא שלכם פעילה ב"בני עקיבא", משתתפת בסמינריונים, ומשם ממשיכה ללמוד בסמינר לגנונות עם חברתה הטובה אלישבע ז"ל (אחותו של מוישליה בן צבי שגר בסעד). באותו הזמן מציעים לאמא להצטרף לגרעין התורני של "בני עקיבא", שגם אבא שלי ז"ל היה בו, והיה מיועד להשלים את קבוצ' עלומים בהרצליה. אמא מצטרפת לגרעין בהרצליה, פוגשת שם את אבא שלכם ולאחר זמן מה מחליטים להתחתן. מגיעים לסעד עם תינוקת בת חודש, הרי זו לאה הבת הבכורה.

בשנים הראשונות והקשות אמא ואבא בונים את ביתם הפרטי ואת הקיבוץ שבנגב. אבא כידוע מקים בעשר אצבעותיו את גן הנוי הידוע ביופיו, לאורך שנים בקיבוץ, והופך לגן הראשי והמיתולוגי של הקיבוץ בפרט ושל כל האזור בכלל. אמא, בשנים הראשונות משמשת כגננת ויחדיו הם מקימים משפחה רחבה לתפארת עם נכדים ונינים. אמא ממשיכה בעבודה רצופה וקשה, בחדר האוכל החדש שנבנה בסעד (במקום שהיום נמצא הכלבו), מנהלת אותו ביד רמה ומטמיעה סדר וכללים המטפחים והופכים את חדר האוכל לפינה נעימה ומושקעת. היא ממלאת תפקידים שונים בקיבוץ, מעורבת ואכפתית מאד לנעשה ותורמת היכן שנחוץ.

לאחר זמן, אמא יוצאת לקורס תפירה מקצועי, הופכת לתופרת אהובה ומיוחדת ומצטרפת למתפרה עם אסתר רון ז"ל ויהודית אפשטיין (תבל"א). אני זוכרת, כיצד היינו, אז, מזמינים תור לתפירה המיוחדת של אמא, ילדות, נערות, נשים צעירות. אהבתי מאד את הבגדים שאמא תפרה בטוב טעם וברוח טובה! בלט לי כנערה ומאוחר יותר כבוגרת, הופעתה האצילית בבגדים מיוחדים ונאים.

בנימה אישית, אשתף, שהורי, רחל ואריה ז"ל, היו קשורים מאד למשפחתכם. לעיתים אף חשתי שזו עוד משפחה משלנו. אזכיר דוגמא קטנה: כשהורכים יצאו לשליחות באירופה לחודשיים לערך, אלי, בן כיתתי שהיה אז בן 5 שנים, גר אצלנו בבית בתקופה זו... יחד עם כרמלה ושלווימיק, היו יוצאים לטיולים, חופשות משותפות, כנהוג אז... ומפגשים של תה חם ועוגה בבית שלכם, אחרי סעודת ערב שבת בימי החורף הקרים. גם בשולחן השבת 'של פעם' היינו סועדים יחדיו את הארוחות.

לאמא שלכם היה קשר מיוחד עם אבי לאורך שנים רבות. מאז שנפטר לפני כ-12 שנים, כשהייתה פוגשת אותי, הייתה אומרת לי: "מיכל, כמה שאני מתגעגעת לאבא שלך, לתובנות, לשיח, ולהשפעה על הדרך וההתנהלות בקיבוץ...". אמא שלכם אהבה מאד את הקיבוץ, גם עם השינויים שחלו בו. אזכור את אמכם ואת אביכם באהבה רבה ובהערכה רבה למפעל המיוחד כל כך שהקימו עם הוריי ושאר וותיקי הקיבוץ, עם אלו שאינם ועם אלו שחיים אתנו ויבדלו לחיים ארוכים וטובים!

יהי זכרה של אמכם ברוך!

דברי הספד שעהה הבת לאה בשם האח'ים

אמא שלי, אמי היקרה והאהובה.

אמא עלתה מרוסיה בגיל 5 יחד עם משפחתה הציונית בשנת 1929. תחילה גרו בירושלים ליד סבא שלה וסבא רבא לבית שוורצמן. בהמשך ניסו להיות חקלאים בין מייסדי מושב חיבת ציון שבשרון, ונטעו שם פרדסים. אביה שהיה רב, בוגר ישיבת סלובודקה, קיבל משרת רבנות בתל אביב, ואמא הצטרפה אליו ודאגה לרווחתו לצד לימודי התיכון בעיר. בשבתות היתה המשפחה מתאחדת בכפר או בעיר.

לאחר לימודי התיכון יצאה אמא ללמוד גננות בסמינר תלפיות, ובהמשך הצטרפה לגרעין התורני הראשון של בני"ע בהנהגתו של אריה קרול ז"ל. הגרעין יצא להגשמה, והצטרף לקבוצת עלומים בהרצליה. יחד עימה היו רבים וטובים ממייסדי סעד, וכמה מהם עוד חיים עמנו היום.

אמא היתה חלוצה בנשמתה, ויחד עם אבא, אותו פגשה בקיבוץ חיו ונשמו ציונות ואהבת הארץ. מעולם לא שמעתי אותם מתלוננים על תנאי החיים שלהם. גם כשהבית היה צר והעבודה קשה, האמונה בצדקת הדרך והערכים גברה על כל הקשיים.

בקיבוץ עבדה אמא תחילה כגננת לילדי הקיבוץ הגדולים ולילדי הרצליה. לאחר מכן עבדה בטיפול בילדי בית הספר. עבדה שנים רבות בחדר האוכל, והקימה את מערך ההגשה עצמית, שהיה חידוש גדול בזמנו. בהמשך יצאה ללמוד תפירה, ועבדה עשרות שנים במתפרה בסעד. נשים רבות נהנו ממחלצות מעשה ידיה, וגם אנו ילדיה ונכדיה.

אמא- לימדה אותי מהו כיבוד אב ואם, כשנסעה מידי שבוע לבקר את אימה החולה בתל אביב, במשך עשרות שנים. אמא היתה עקרת בית למופת, גם כשהבית היה קטן ודל ללא מטבח. דאגה לקשט את הבית בעבודות יד מעשה ידיה, ולעשותו חם ומזמין.

אמא אהבה לטייל. היא הצטרפה לתוכנית טיולים לפנסיונרים, ובגיל 80 עוד זחלה במערות, וצעדה בשבילי ארץ ישראל. אמא הכינה עוגות טעימות וקוגל שציפינו לו גם ממרחקים, יצרה קשר אוהב וחם עם נכדיה, וידעה לקבל חידושים ושינויים בקיבוץ המתחדש ללא קיטורים וטענות.

אמא ואבא חיזקו בנו את חשיבות הקשר המשפחתי בינינו ובין המשפחה המורחבת. כשאבינו חלה, טיפלה בו בנאמנות רבה. לאחר מותו של אבא לפני 12 שנה, החלה התדרדרות במצב בריאותה.

בשנים האחרונות ליוונו את אמא בביקורים מידי שבוע, וניסינו לשמח אותה ולטפל בה בצורה המיטבית בעזרתן של גרייסי המקסימה שלנו, שטיפלה בה במסירות אין קץ ואריאלה שקדמה לה.

אנו רוצים להודות לצוות בית שקמה שהנעים לאמא את ימיה, לחנוש ובת חן בסיעוד הביתי, לצוות המרפאה המסור של סעד וכן לכנרת וגדי-השכנים הנהדרים שפינקו ושימחו את אמא וגרייסי.

תודה גדולה לדליה ואבנר אחותנו וגיסנו ששמרו על אמא, עודדו ועזרו, ובזכותם יכולנו לדעת שאמא נמצאת תמיד בידיים טובות ודואגות. בית ילדותי התרוקן, אך תמיד אשמור לסעד הנהדרת פינה חמה בלבי.

אמא האהובה, האצילה והחברמנית – חנה קיני לבית שוורצמן- הלכה לעולמה בליל שבת. בת 96 הייתה במותה. היא תהייה חסרה לנו, אך השאירה אחריה בנים, נכדים ונינים שישמרו על מורשתה.

יהי זכרה ברוך!

לאה בשם אלי דליה ועדו.

הנכד איתי סופר לסבתו חנה ז"ל

סבתא יקרה ואהובה.

בשנותייך האחרונות לא היה ניתן להיזכר אתך בכל הרגעים הטובים והמשמחים שהענקת לנו, הנכדים.

עדיין, בכניסתי לביתך הקט והמעוצב בנועם ובפשטות, אותו חלקת עם סבא שנים רבות, אני לעיתים מצליח לשחזר ריחות של עוגיות פרג, שמרים קינמון ושטרודל תפוחים בהן פינקת אותנו, הנכדים.

אין ספור פעמים התייצבתי אצלכם בארבע אחה"צ כדי ליהנות ממטעמיך סבתא ולשוחח איתכם על הנעשה איתי ועל הנעשה בקיבוץ ובארץ. תמיד התקבלתי בחום ובהתעניינות כנה ומלאה מסבא וממך.

אהבת לספר לנו על תל אביב של פעם, עם הבתים החד קומתיים וקו האופק של הים. סיפרת שגרתם עשר דקות מהים ופקדת אותנו לעיתים קרובות עם חברותיך מהסמינר למורות.

אהבת לדייק את סיפוריו של סבא ולעצור בעדו מהגזמות בפרטי האירוע המדובר והוא תמיד היה עונה לך במשפט האלמותי: "חנה, לא הורסים סיפור טוב עם עובדות".

לא שיתפת אותנו, הנכדים, בקשיי העלייה לארץ ובקשיי הפרנסה שהיו מנת חלקם של הורייך בתחילת דרכם בישראל. כל אחד מאחייך פנה לדרך עצמאית וליחס שונה כלפי היהדות בחייו. עם זאת, לתחושתך, היית גאה בכל אחד מאחייך דב וחנן ובאחותך שושנה על הדרך שפילסו לעצמם, בהישגיהם ובמשפחות הענפות שהקימו. גם בשנותיך האחרונות היה ניכר שהדלקת הנרות והקידוש טבועים עמוק בנימי נפשך גם כאשר זיכרונות אחרים כבר דהו.

תמיד סייעת לי בכל דרך שיכלת. אני זוכר את עצמי בא בזמן הצבא לחדר המתפרה הישן, אותו חלקת שנים רבות עם יהודית אפשטיין ומבקש ממך לתפור לי ערכה נפתחת לסט אינפוזיה שנשאתי באפוד. את שמחת לעזור לי, השקעת וכהרגלך עשית עבודה נהדרת.

האהבה שלך לסבא קיבוס הייתה מופלאה. הלכתם יחד בארץ לא זרועה והקמתם קיבוץ בנגב יש מאין. בהמשך נסעתם יחד לשליחות מעבר לים וכאשר התבגרתם ליווית את סבא בנאמנות בכל המהמורות הרפואיות שעבר. היה מאד ניכר שההתדרדרות הגדולה בזיכרוןך נבעה בחלקה מהניתוק מסבא עקב פטירתו. זמן רב לאחר שהלך מעמנו, עוד נהנית להעלות זיכרונות ממנו והפרחים בגינתך ובקיבוץ הזכירו לך אותו ומילאו את עולמך עד שזיכרוןך בגד בך.

סבתא, את טיפלת עם שושנה במסירות באימך וזכית לילדים מסורים ולגרייסי הנהדרת אשר סעדו אותך ודאגו לכל מחסורך לעת זיקנה.

סבתא יקרה, מקווה שתהיי מליצת יושר עבורנו למעלה. אתגעגע אליך ואנצור בליבי את מאור הפנים, המראות, הריחות והטעמים שהנחת לי.

תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים!

קיבוץ סעד אבל על פטירתה של חברתנו

חנה קיני ז"ל

ומשתתף בצערה של המשפחה

"אם יוצאים מגיעים למקומות נפלאים"

ערכון הנהלת הילד הרק (2) - חודש סבת

תקופת הקורנה מייצרת אתגרים חדשים אך הגנים פועלים ברצף לאור ניהול רציף ויציב (כשאין סגר) בשל הנהלים הנוכחות ההורית בגנים פחותה ולצערנו פחות מתאפשר להורים להיכנס לגנים ולראות את הפעילות השוטפת.

בשבועות האחרונים אנו עוסקים במיפוי היעדים החשובים להתערבות. לשם כך הכנו שאלון שהועבר בתפוצת הורי הגיל הרך ורוב הורי הגיל הרך שיתפו פעולה ומילאו את השאלון (72% מסך הכללי של ההורים). נציין כי מרבית ההורים (76% מסך ההורים) ענו שהם שבעי רצון לשלוח את ילדיהם למערכת ורובם הגדול חשים ביטחון לשלוח את ילדיהם למערכת. עם זאת ההורים חלוקים בשביעות רצונם לגבי הקשר בין ההורים למערכת (35% העידו שהם מרוצים). כמו כן הועלו נקודות לשיפור שיוצגו בערב הורים.

מתוך כך אחד היעדים הראשונים של ההנהלה הנוכחית הוא יצירת תקשורת מיטבית עם ההורים ושיקוף של הנעשה בגנים לציבור המערכת. הגנות ממשיכות לשתף את ההורים בנעשה בגן וגם אסנת כותבת אחת לחודש על הנעשה בגנים. גם במגבלות הקורנה והסגר.

בהמשך לתהליך השאלונים ולקו המנחה אותנו, מתוכנן ערב שיח הורים בזום בתאריך ז' שבט (20.1.21) בו נתמקד בנושאים שעלו מהשאלונים וכמובן נשמח להשתתפות ההורים והצבור, נעדכן בהמשך. אנו רואים חשיבות בטיפול הצוות חינוכי מקצועי ואנו בעיצומו של בניית שאלון לצוות החינוכי של המערכת. כחלק מהיכרותנו עם המערכת ועל מנת ללמוד לעומק את התקציב נערכה פגישה של צוות ההנהלה עם הגורמים הרלוונטיים. למדנו מפגישה זו שישנו מעט מאוד מרחב תמרון השנה. עם זאת נערוך חשיבה מחודשת בנושאים השונים (מטפלות, צוות, כספים) תוך שמירה על הערך המוסף של מערכת החינוך הקיבוצית.

בתקופה האחרונה סיימו את התקנת המצלמות אצלנו בגילאים הצעירים על פי חוק המצלמות החדש. להזכירכם המצלמות מופעלות במעגל סגור והגישה אליהן היא לגורמים המורשים בלבד. התקנת המצלמות הינה במימון המדינה על בסיס החזרים. יש לציין כי אנו נהנים מצוות מקצועי ומסור ובמקביל פועלים על פי הנהלים.

לצערנו השנה עדיין לא התאפשרה כניסה של חוגים למערכת גיל הרך ואנו מצרים על אי קיומם של שיעורי המוסיקה האהובים של כרמלה. אנו מודים לכרמלה על כל פועלה המקצועי במשך השנים מחכים בציפייה לחידוש השיעורים, כמו כן אנו פועלים למציאת חלל הולם לשיעורים הייחודיים הללו.

בזמן הסגר ישנה שמרטפיה בה משתתפים ילדים שהוריהם עומדים בקרטריונים שפורסמו ע"י המועצה, חרף נסיונינו להגמיש את הקרטריונים לא הצלחנו להרחיב את הילדים שזכאים להכנס. אנחנו מודים לצוות החינוכי על הקשר והתכנים הנשלחים להורים בזמן הסגר, כמו כן אנו מודים לכל הצוות החינוכי ובראשם אסנת הממשיך לשמור על מספר אנשי צוות קבועים לכל בית ומאפשר תפקוד אופטימלי בתקופה מאתגרת זו.

נשמח שהורים שיכולים לעזור בעבודות תיקון יפנו אלינו ונשמח להעזר במידת הצורך, כמו כן נשמח למשחקים וספרים במצב מצוין, ניתן להשאיר במרכז לגיל הרך.

תודה לכל ההורים המקפידים על הנהלים לשמירה על בריאות ילדינו. מזכירים שתמיד ניתן לפנות לגנות ולמובילות, לאוסנת בימי רביעי בין השעות 14:00 עד 16:00. לצוות הנהלה, ולחמוטל בימי שישי בין 8:00 עד 10:00 בתאום מראש. בתקווה לחזרה מהירה לשגרה ובריאות איתנה, בברכת חורף חם ובריאות איתנה,

רות נגלר, שחר סמיט, תמי דרור, תהילה בן אהרון, מורן טובים, אושר דומניץ חמוטל אבן חן נויבואר ואוסנת.

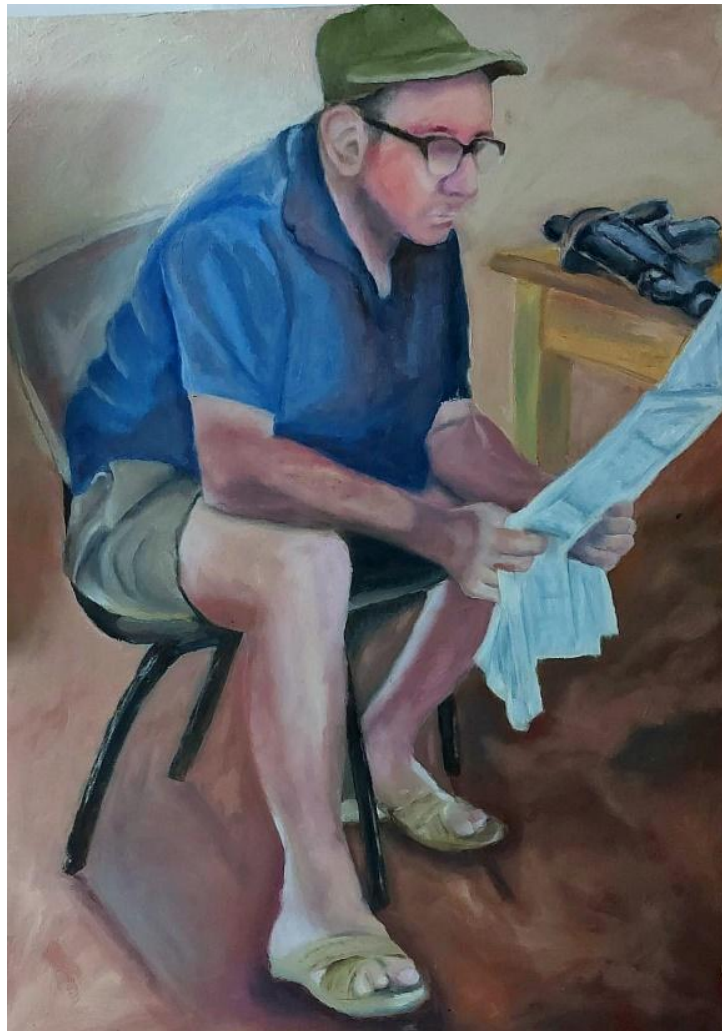
לא ינוס ולא יישן..

בשבוע שעבר התפרסם במדור "מהנעשה במשק" פתק שנמצא במגירת שולחן העבודה (העתיק) של מרכז המשק. בפתק, פנה חברנו נתן קויפמן ז"ל למרכז המשק והציע עצמו לשמור בהתנדבות ובכך לתרום ולהקל על בעיית "השומר השכיר" שנדרשה אז (תשנ"ח) לפתרון.

פרסום הפתק עורר פרץ של נוסטלגיה אצל בניו של נתן ז"ל והם העבירו לעלון תמונה שצייר הבן יצחק.

בתמונה המצוירת נתן יושב ושומר בדריכות בשער על פי הכללים...: משמאלו מונח העוזי, כפכפי דפנה קלילים לכפות רגליו ועיניו שקועות במאמר מעניין בעיתון.

המעוניינים ליהנות עוד יותר מהתמונה בצבעים, מוזמנים להביט בה באמצעים הדיגיטליים שברשותם.

יורם קימלמן

זאם אל הזאם שלי - מאת: ריבה זאמר

"שאיין לך אדם שאיין לו שעה.." (אבות ד' ג')

כולנו מתפללים למגר את של המגפה במהרה, אבל.. במהלך השנה האחרונה התגלו כמה מיתרונותיה, והבולט מביניהם הוא השימוש בזום.

משפחתי מפוזרת על פני הגלובוס, מיבשת אוסטרליה, דרך ארה"ב ועד למקסיקו. אחותי גרה באוסטרליה, בת דודתי במקסיקו ובן דוד שני שלי בבוסטון, כך שהמפגש הפיסי בינינו הוא כמעט בלתי אפשרי. את בת דודתי שגרה במקסיקו מעולם לא פגשתי ועד לתקופת המגיפה לא ידעתי איך היא נראית.

ואסביר בקצרה על תולדות המשפחה: אבי נולד בשנת 1901 בעיר "לונה" שנמצאת כיום במדינת בלרוס ואז ברוסיה/פולין. בשנות ה-20 המוקדמות של המאה הקודמת הוא תכנן לנסוע ללמוד בגרמניה. רגע לפני נסיעתו קיבל צו גיוס לצבא הפולני ונאלץ לברוח לגרמניה ללא דרכון.

המשפחה דאגה מרחוק לכלכלתו כך שיוכל ללמוד בנחת עד לפיחות הגדול שלא אפשר לו לשלם את שכר הלימוד, וללא דרכון ידיו היו כבולות. בגרמניה הוא ביקש להגר לפלשתינה על מנת לעסוק בחקלאות אבל מוסדות העלייה הציוניים לא אישרו לו את בקשתו בטרם יעבור הכשרה חקלאית של שנה. הוא פנה לכמה שגרירויות ורק השגרירות המקסיקנית נענתה לתת לו תעודת מעבר במטרה שיעסוק בחקלאות במקסיקו. במקסיקו הוא הצטרף לקבוצת יהודים שעסקה בחקלאות, אולם, חרף כל המאמצים הם לא נחלו הצלחה.

משם הוא נדד לאוסטרליה, וגם שם הוא חבר לאזור חקלאי יהודי. לפני שעזב את מקסיקו הגיע לשם אחד מהאחים שעזב את פולין בכדי להצטרף אליו, אבל לאבי היה כבר כרטיס הפלגה לאוסטרליה. האח נשאר במקסיקו ואבי הפליג לו לאוסטרליה. בהמשך, נדד האח הצעיר גם הוא מפולין למקסיקו להצטרף לאחיו שהחל להשתקע שם, כך שבסופו של מסע הנדודים נשארו שני אחים במקסיקו ואבי השתקע באוסטרליה.

חשוב לציין שבתקופת השואה, עשר שנים מאוחר יותר, שרדו רק שלושת האחים מתוך משפחה גדולה של שמונה אחים וניצלו מהתופת שחכתה להם בפולין.

עד עכשיו הסברתי למה במקסיקו ולמה באוסטרליה - שם נולדתי, ועכשיו אסביר מדוע בוסטון. בתו של האח הבכור של אבי שנשאר בפולין ונספה בשואה, עלתה לארץ קודם המלחמה ולמדה ב"אוניברסיטה העברית" שבהר צופים וכך גם היא ניצלה. בנה של בת דודתי גר היום בבוסטון.

אוסף עובדה חשובה מאד- בזכות הכסף ששלחו הדודים ממקסיקו ללימודיו של אחיה של בת דודתי (בן דודי) שהיה אז בבליה, הוא ניצל ברגע האחרון מציפורני הנאצים ועלה לארץ.

אלו הם קשרי המשפחתיים, חובקי עולם, שבעיית הריחוק הגיאוגרפי הקשתה מאד על קיום מפגשים בינינו. ואז הגיעה הקורונה, ואפשרות חדשה עלתה לאוויר - הזום!

החלטנו לארגן מפגש משפחתי בזום, אבל.. איך עושים זאת בשעה שהיא נוחה לכולם, כשהפרש השעות מקצה לקצה הוא 17 שעות! שעות בוסטון מאחר אחר שעות ישראל ב 7 שעות, שעות מלבורן מקדים את שעות ישראל ב 9 שעות ומקסיקו סיטי מאחרת אחר שעות ישראל ב 8 שעות.

לאחר תכנון מדוקדק הגענו למסקנה שהשעה הנוחה ביותר לכולם היא 24.00 (חצות) שעות ישראל. אם נותר בכס כוח לחישובים, עשו את החשבון..

הכנתי עצמי היטב לשידור וליתר בטחון כיוונתי שעות מעורר, על כל צרה שלא תבוא. המפגש היה מוצלח, כולנו יצאנו מרוצים, סוף סוף ראיתי את בת דודתי ובעיקר הפנמתי לעומק את העובדה שבימים קשים של בידוד ומגיפה, הטכנולוגיה היא קרן האור שלנו.

ריאיון: יורם קימלמן

מיומנוּת fe נקלף

בהמשך לדברים שנכתבו בשבועות האחרונים על ידי דליה ומיכל בנושא, רצינו קצת לשתף בקול שלנו כיצד אנו חווים את כל מה שקשור להתפתחויות הליך הקליטה בקיבוץ ותחושותינו בעניין.

לפני כשנה וחצי, כשהגענו לגור כאן, ידענו שהקיבוץ נמצא בתקופת בירור של "לאן פניו" ושככל הנראה סוג החברות בקיבוץ הולך להשתנות. ולמרות זאת החלטנו לחזור לסעד כמקום המשקף מגוון של ערכים שאנו מאמינים בהם.

במוצאי שבת לפני מספר שבועות, הוזמנו הנקלטים לערב בו הוצגה בפנינו הצעת מודל הקליטה החדש על ידי הצוות שעסק בגיבושו. המודל לא הוצג לקבוצת משפחות המתעניינות להגיע לתהליך קליטה בקיבוץ בעתיד, אלא בפני משפחות שכבר נמצאות כאן בתהליך קליטה שמבוסס על מודל הקליטה הקיים נכון להיום. באותו ערב, הרגשנו שהולכים לשנות בפתאומיות ובאופן מהותי את מה שידענו לגבי הליך הקליטה שאנו כעת בתוכו. אין לנו כל בעיה עם שינויים, וברור לנו שזכותו המלאה של הקיבוץ להחליט כיצד להתנהל, איך לקלוט, וממתי ועל מי להחיל כללים חדשים. יחד עם זאת, יצאנו עם תחושות קשות בעניין זה, הנובעות בין השאר, משתי סיבות עיקריות:

הראשונה – אנו מרגישים שמבקשים לשנות עבורנו את כללי המשחק כשאנו כבר התחלנו לשחק לפי כללים ידועים ומוסכמים. ניתן לשנות כללים באמצע משחק באמצעות שיח ובהסכמה. אך כאשר זה נעשה במעמד צד אחד הדבר מעורר תחושות לא נעימות, במיוחד כשאנו רוצים להמשיך לשחק יחד לאורך שנים רבות.

השנייה והיותר אישית – חזרנו לקיבוץ מתוך רצון עמוק לייסד את בית הקבע שלנו "בתוך המחנה" לצד החברים הוותיקים ומתוך ידיעה שהדבר אפשרי. אך בערב ההוא נודע לנו שככל הנראה הכללים החדשים שוללים אפשרות זאת, והופכים את הכלל של "חברות תלויות מדור" ל-"חברות תלויות בניית בית בארץ הצבי" ללא כל אפשרות למדור אחר בעתיד הנראה לעין.

אנו מקווים שהדברים שלנו, יחד עם הדברים שכבר נכתבו בנושא, יובילו לשיח פורה. ועל אף התחושות שעלו מעניין זה, בשורה התחתונה, אחרי הכל, אנו שמחים יום יום שחזרנו לחיות בקהילת סעד.

יצאנו ודף לנא

על העלון ועל תוכנו..

אפתח בדברי ברכה למיודענו מנחם קימלמן, שמוסיף מידע מעניין בד"כ בהתייחס לעונה ולפרשה. על כך תודתנו ויישר כח! אנא המשך בדרכך זו. (בזמנו התקשרתי אליו והודיתי לו במיוחד).

לאחרונה נשמעו 'פה ושם' כמה הערות ביקורת, (יותר 'שם', פייסבוק 'גריסים ותפ"א', מאשר פה) על העלון על תוכנו ועל עורכו..

כמי שערך את העלון פעמיים (בפעם ראשונה, כשעוד הייתי מדביק 7 עמודים בפתח חד"א, ויפה שיש צעירים שזוכרים), אני מרשה לעצמי להעיר. תוכן העלון קשור מאוד לעורך, אבל לא פחות, הוא קשור גם לקוראים שהם אמורים להגיב על הקורה בקהילה ובחברה. מובן שלפרשת שבוע בתחילת העלון יש ערך רב, לעיתים הוא מוסיף אף לשולחן השבת. מאמרו של מנחם קימלמן אינו תחליף לדברי תורה לפרשת השבוע.

אחד הנושאים שבזמנו היה להם ערך רב הוא המדור: 'נעשה ונשמע'. כאן יכולים להיות לעזר רב, חלק מעובדי קומת המשרדים, הנה"ח, מזכירות ועוד.., כמי שמצויים בהתרחשויות, באירועים, במסיבות, באספות ועוד..

בזמנו עשו זאת בהרחבה שרה המל ז"ל, וחייצה, תיבדל לחיים טובים, ויש להמשיך בכך. ברור שחשיבות רבה נודעת לדו"חות משיבות ועדות ומן המוסדות וענפי המשק והקהילה.

דרך אגב, בעלוני הראשונים שיצאו בתחילת דרכו של העלון, היה מדור לקריקטורות. בין היוצרים, זכורים לי, הנזי, שי אבירם, ופיפקה ז"ל. ואולי יש מקום לגלות יוזמה מחדש, גם עם יוצרים חדשים וצעירים המתגוררים בסעד?

ואסיים בעצה, אכן יש מקום לביקורת נאותה, אבל אנא עשו זאת במסגרת העלון..

בנימין סלנט

לפקד רונה מלף טוב לבת המצווה
לאסתר ואשר ולכל המשפחה
איחולים לשמחות ולנחת!

לצדנה ויוסף כראון
מלף טוב להולדת הנכד
בן לאסתר ואמיר זיתוני
איחולים לשמחות ולנחת!

מלף טוב לרבקה ידידיה להולדת הבן
בן ליאיר ואמיר חיות, נכד לציפי ואישא חיות
איחולים לשמחות ולנחת!

פרשת וארא – ח'ד/ת א' כ'

פרשת וארא פותחת בציווי מחודש של הקב"ה למשה על שליחותו החשובה להוציא את בני ישראל ממצרים. בהתגלות זו מסביר הקב"ה למשה את שלבי הגאולה (ארבע לשונות של גאולה. זוכרים?). לאחר מכן מפרטת התורה את מגילת היוחסין של שבטי ראובן ושמעון, ובעיקר מתמקדת בשבט לוי. לאחר מופת מטה אהרון שהופך לתנין בפני פרעה מתחילים משה ואהרון לבצע את מכות מצרים אחת אחרי השנייה. בפרשה נמצא את שבע המכות הראשונות, ממכת ה _____ ועד מכת ה _____.

הרב ארי'

א – אבר קטן בגוף האדם, מיוחס להקב"ה במכת הכינים	ל – הקב"ה מקשה ומכביד אותו
ב – גם הן סבלו ממכת הכינים	מ – שאלת אתגר: בפרשה הקודמת הוא אלהי אהרון ובפרשתנו הוא אלהי פרעה. במי מדובר?
ג – בן לוי הבכור	נ – בן אהרון (כמה בקיבוץ עם שם זהה?)
ד – מתו במכת הדם	ס – השלימו: "ויחפרו כל מצרים _____ היאר מים לשותות" (באיזו מכה מדובר?)
ה – השלימו: "וְהָיָה בְּיַד מֶלֶךְ מִצְרָיִם וְיָדָיו מְקֻנָּה" (באיזו מכה מדובר?)	ע – כינוי למי שיש לו קושי בדיבור (משה, למשל...)
ו – השלימו: "____ אתכם מתחת סבלת מצרים, ____ אתכם מעבדתם, ____ אתכם בַּזְרוּעַ נְטוּיָה וּבִשְׁפָטִים גְּדִלִים" (למה?)	פ – בן כמה אהרון בעומדו לפני פרעה? (בגימטריה)
ז – מונחת על קערת הסדר (למה?)	צ – כך מכנה פרעה את הקב"ה במכת הדבר
ח – קוסמי מצרים שהצליחו לבצע את מכת הדם והצפרדע	ק – במכת הברד היו גם רעמים. איך אומרים 'רעמים' בשפת התורה?
ט – עוד לא	ר – השלימו: "וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מְקַצֵּר _____ וּמַעֲבֹדָה קָשָׁה" (מה משמעות הביטוי?)
י – אמא של אהרון ומשה (מה היה הקשר המשפחתי שלה לעמרם לפני החתונה?)	ש – כמה זמן נמשכה מכת הדם?
כ – אחד מחמשת מיני דגן שמופיע במכת הברד (למה הוא מוזכר?)	ת – אפילו לשם נכנסו הצפרדעים

לקראת ט"ו בשבט

בתמונה שלפניכם משנת תשי"ז, 1957, עוסקים ילדי הקיבוץ בנטיעות ט"ו בשבט. מי יידע לספר מי הילדים המצולמים בתמונה ומי הדריך אותם בשתילה? תשובות ל: alim@saad.org.il

